

רשב"י מסביר לרעיא מהימנא על בנו של רב המנונא

אֲדִהְכִי, הָא בּוֹעִינָא קְדִישָׁא אַתָּא לְגַבִּיהּ ובעוד שביאר הרעיא

מהימנא את דברי הסודות, בא לגביו המאור הקדוש רשב"י. **וְאָמַר,**

רְעִיא מְהִימְנָא, יוֹמָא חָד אֲזִילְנָא אֲנָא וְחֲבַרְיָא

לְאַכְסְנִיא חָדָא, וְהוּהּ תַּפְּן יְנוּקָא חָדָא ואמרו לו רעיא מהימנא,

יום אחד הייתי הולך עם שאר החברים לאכסנייה אחת, והיה שם נער אחד [קלד]. **קָם**

וְתַקִּין לָן מְנַרְתָּא וּפְתוּרָא אִיהוּ מְנַרְמִיהּ, כְּאֵלּוּ הָוָה

מַעֲשָׂרִין שְׁנִין, וְלֹא הָוָה אֶלָּא מִבְּן חֲמִשׁ שְׁנִין ואותו נער קם

ותיקן לנו מנורה ושלחן מעצמו, כאילו הוא היה בן עשרים, הגם שהוא לא היה אלא רק בן

חמש שנים. **וְתַקִּין פְּתוּרָא מְכָל מֵינֵי מַאֲכָל וּמִשְׁתֵּהּ** והוא תיקן

לנו את השלחן בכל מיני מאכל ומשקה, דהיינו שהוא תיקן את השלחן דמלכות בכל מיני

חידושים בתורה. **אָמַר, הָא אוֹקְמוּהּ רַבָּנִין דְּבַעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ**

וְאוֹרַח מְבָרַךְ, אֲבָל (איוב לב) צַעִיר אֲנִי לַיָּמִים וְאַתֶּם

יְשִׁישִׁים עַל כֵּן זַחְלָתִי וְאִירָא מַחֲזוֹת דְּעֵי אַתְכֶם. עַד

דְּאִטּוּל רְשׁוֹת מְכָם ואז אמר אותו נער שהנה ביארו חז"ל ואמרו שבעל הבית

בוצע והאורח מברך, אמנם מאחר שאני צעיר לימים ואתם זקנים ממני, משום כך אני זוחל

וירא מלומר לפניכם מדעתי חידושי סודות בזה, אלא עד שאני אטול רשות מכם. **אָמַר**

אור הרשב"י

[קלד] לומר שגם רשב"י התאכסן שם, וזה הינוקא
היה ניצוץ של אביו רב המנונא.

וביאר הקרני אור שהוא סוד הינוקא
בריה דרב המנונא הנזכר בפרשת בלק, והגם
שמבואר שם שרק רבי אלעזר היה שם, צריך

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

לִיָּהּ, אִימָא בְּרִי מְלֶאכָא דִּיִּי' ואז אמרנו לו, תאמר בני הדומה למלאך

ה' את דברי הסודות.

הנער מזמין את החברים למלחמתה של תורה

אָמַר לָן, אֶתוֹן בְּעִיתוֹן לָחֶם תִּפְנוּקֵי בְּלֹא קָרְבָּא, או
לָחֶם בְּקָרְבָּא. דִּהְכִי אוֹקְמוּהָ רַבְּנָן דִּמְתַּנִּיתִין,

שְׁעַת אֲכִילָה שְׁעַת מְלַחְמָה ושאל אותנו אותו נער האם אתם רוצים

לאכול לחם תפנוקים[קלה] בלא מלחמה של תורה, או אתם רוצים לאכול לחם בסוד מלחמה

של תורה, וכמו שביארו בעלי המשנה ואמרו שעת אכילה שעת מלחמה[קלון]. וְאִי

אור הרשב"י

הנקראת גם היא לחם, והוא במדרגה יותר עליונה בכמה בחינות פרד"ס, כי תירוץ הקושיות ויישוב הספיקות, הרי הוא כעין לעיסת המאכלים ועיכולם שסודו הוא פירוד סיגים יותר רוחניים המונעים השתלשלות והמשך השפע. ועל הכל היחודים והכוונות, שבהם מפנים דרך ה' ומסקלים אותה מכל אבן וכמ"ש לקמן, ועד כאן זריקנא האי אבנא, וכמו שיתבאר.

[קלון] וביאר הרמ"ז שעת אכילה כשעת מלחמה, הא כדאיתיה והא כדאיתיה, אלו בלעיסת המאכל הדק היטב, שכמו שהגוף מברר בעיכול חלקי המזון ללב ולמוח וזולתם ודוחה את המתרות, כך הנפש נהנית וניזונית ממש מניצוצי הקדושה אשר שם, ואלו במלחמתה של תורה. ואי בעיתו וכו', כלומר בודאי אין אתם מאותם שעושים

[קלה] וביאר הרמ"ז לחם תפנוקי, קשה וכי דרכם של אותם הקדושים לאכול למעדנים. אבל י"ל במ"ש בפרשת בשלח ס"א ב' שיש הרבה מיני מזונות זה רוחני מזה, ואמר רשב"י שעוד היום יש צדיקים וחכמים שניזונים מרוחניות מזון דור דעה. ואפשר שזה שאמר רשב"י גופיה במדרש, לא ניתנה תורה להדרש אלא לאוכלי המן, והוא מבואר בנזכר. והענין שידוע שיש כח בקדושה להשלים את החומר ולעשותו רוחני ובוה יתפרד מאותו החומר כל סיג וקליפה. וכן הוא במזון הצדיקים שהוא מבורר מעצמו, והוא הוא לחם תפנוקי בלא קרבא, כי בהיותו רוחני הוא מענג ומדשן את אוכליו, וגם אינם צריכים ללחום את כח הקליפות וסיגים המעורבים בסתם מזונות העולם. או לחם בקרבא, זו היא מלחמתה של תורה

הלימוד היומני

בְּעִיתוֹ לְמַחְוֵי קִרְבָּא עָלֶיהָ, לֵית חֵד אָכִיל, אָלָא מָאן
 דְּנִצַּח קִרְבָּא, אִיהוּ אָכִיל וּבּוֹצֵעַ לְכַלְהוּ. והנה אם תרצו שתהיה

מלחמה של תורה על השלחן, בזה אין אחד ממנו יאכל ויבצע תחילה, אלא מי שינצח ביותר

בחידושי מלחמתה של תורה, כי הוא יאכל ויבצע לכולם. אָמְרוּ לֵיהּ חֲבֵרֵיֵיא,

בְּרֵי אַנְתָּ זְעִיר, וְעַדִּיין לָא ידַעַת אִיךְ מְגִיחֵי גְבָרִין

רְבָרְבִין בְּחִרְבָּא אמרו לו החברים לאותו נער, בני הרי אתה צעיר, ועדיין לא

ידעת איך עורכים אנשים גדולים מלחמה בתורה בחרב נגד הסט"א, בְּנַעֲנוּעַ

דְּחִרְבָּא. בְּרוּמָחָא, בְּקִשְׁתָּא, בְּגִירִין דְּקִשְׁתָּא,

בְּקִירְטָא, בְּאַבְנֵין דְּקִירְטָא שהוא בנענוע וברומח ובקשת ובחיצי

הקשת ובקלע ובאבני הקלע.

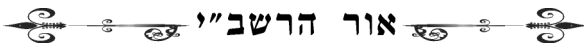
הנער מסביר לחכמים סוד קריאת שמע שעל המיטה

אָמַר לְהוּ, (מלכים א כ) אַל יתְהַלֵּל חוּגְרָא בְּמִפְתַּח. דְּהָא

וְדָאֵי בְּקִרְיַאת שְׁמַע אוֹקְמוּהָ, כָּל הַקּוֹרָא קִרְיַאת

שְׁמַע עַל מִטָּתוֹ, כְּאִילוּ אוֹחֵזוּ חֶרֶב פִּיפִיּוֹת, דְּכְתִיב,

רוּמָמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם הַשִּׁב

אור הרשב"י

בני הלוחמים באכילתם, אלא הנצח קרבא,
 שהוא אשר יתגבר מחביריו בגילוי סודות
 יהודים וכוונות, שהוא ודאי ראוי להקרא
 בשם בעל הבית העליון, שהוא במדרגת ז"א
 המשפיע ומחלק מזון לכל.

המלחמה באכילתם ממש, כי אתם בלי ספק
 זוכים תמיד לחם תפנוקי האמור, אבל לפי
 שאתם עתה באים מן הדרך ואולי אין דעתכם
 מיושבת לבן אשאל מכם מה רצונכם, כי אם
 תרצו להלחם על הלחם טרם שתאכלו, אם כן
 לית חד אכיל, אין להתחיל במדרגת סתם

הלימוד היומני

להם הנער שבזה נאמר 'אל יתהלל חוגר כמפתח', [קלז] כי בודאי בסוד ק"ש אמרו חז"ל שכל הקורא ק"ש כאילו הוא אוהו בחרב בעלת שתי פיות בסוד 'רוממות אל בגרונום וחרב פיפיות בידם', [קלח] דהיינו שע"י קריאת שמע לחמתי בסט"א בחרב וברומח ובקשת וכיו"ב.

**וְנִעְנוּעָא דְחַרְבָא, צָרִיךְ לְנִעְנוּעָא לִיָּה לְשִׁית סְטָרִין,
כְּמָה דְאוּקְמוּהָ, כְּדִי שְׁתַּמְלִיכּוּהוּ עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל
הָאָרֶץ, וְעַל ד' רוּחוֹת הָעוֹלָם. וְדָא ו', גּוּף הַחֶרֶב** והנה סוד
נענוע החרב הוא צריך לנענע לו' צדדים של ד' רוחות ומעלה ומטה, וכמו שביארו חז"ל
ואמרו שהוא בכדי שתמליכהו על השמים והארץ ועל ד' רוחות העולם, [קלט] ומצד זה הוא
'דשם הוי"ה שהוא כנגד גוף החרב. י', ראש החרב. ה"ה, תרי פיות.
נְרַתְקָא דְחַרְבָא, אֲדָנִי ואתו י' הוא כנגד ראש החרב, וב' אותיות ה' הם כנגד

אור הרשב"י

רוממות אל בגרונום וחרב פיפיות בידם. מאי משמע? אמר מר זוטרא ואיתימא רב אשי: מרישא דענינא, דכתיב יעלוו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם, וכתיב בתריה: רוממות אל בגרונום וחרב פיפיות בידם. ואמר רבי יצחק: כל הקורא קריאת שמע על מטתו – מוזיקין בדילין הימנו, שנאמר ובני רשף יגביהו עוף; ואין עוף אלא תורה, שנאמר: מוזיקין, שנאמר מוזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי.

[קלט] כדאיתא בברכות דף יג עמוד ב' רבי ירמיה הוה יתיב קמיה דרבי חייא בר אבא

[קלז] וביאר הרמ"ז אמר ליה אל יתהלל חוגר כמפתח, פי' שלא יתהלל חוגר כלי מלחמה שהולך להלחם, כמפתח אותם ומתירם מעליו מפני שכבר נלחם ונצח. ונראה שקרא עצמו מפתח כלפי מ"ש למטה שכבר נצח לס"מ והשפילו, ואת הרשב"י קראו חוגר מפני שעדיין היה בחיים חיותו והיה תמיד חוגר כלי מלחמתו להלחם, וכלומר שאותו התינוק שהיה ניצויץ אביו כבר השלים תיקונו, אבל חבריאי עדיין נקראים חוגרים.

[קלח] כדאיתא בברכות דף ה' עמוד א' אמר רבי יצחק: כל הקורא קריאת שמע על מטתו, כאלו אוהו חרב של שתי פיות בידו שנאמר